Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 23 september 2020*

”EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MUSIKISS – De tidigare ord- och figurmärkena KISS, som är registrerade i Förenade kungariket – Avtalet om Förenade konungarikets utträde ur unionen och Euratom – Övergångsperiod – Beslut av överklagandenämnden att återförvisa ärendet till invändningsenheten – Upptagande till prövning – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)”

I mål T-421/18,

Bauer Radio Ltd, Peterborough (Förenade kungariket), företrätt av G. Messenger, barrister,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av S. Bonne, H. O’Neill och V. Ruzek, samtliga i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, som har intervenerat vid tribunalen, var

Simon Weinstein, Wien (Österrike), företrädd av advokaterna M.-R. Petsche och M. Grötschl,

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 14 mars 2018 (ärende R 510/2017–1) om ett invändningsförfarande mellan Bauer Radio och M. Weinstein,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av ordföranden S. Gervasoni, samt domarna L. Madise och R. Frendo (referent),

justitiesekreterare: handläggaren P. Cullen,

med beaktande av överklagandet, som inkom till tribunalens kansli den 10 juli 2018,

med beaktande av EUIPO:s invändning om rättegångshinder genom handling som inkom till tribunalens kansli den 10 oktober 2018,

* Rättegångsspråk: engelska.

med beaktanden av intervenientens svarsskrivelse som inkom till tribunalens kansli den 10 oktober 2018,

med beaktande av beslutet av den 12 februari 2019 att invändningen om rättegångshinder ska prövas i samband med att målet avgörs i sak,

med beaktande av EUIPO:s svarsskrivelse som inkom till tribunalens kansli den 24 april 2019,

med beaktande av den ändrade sammansättningen av tribunalens avdelningar,

efter förhandlingen den 16 januari 2020,

med beaktande av beslutet av den 25 februari 2020 att återuppta det muntliga förfarandet,

med beaktande av tribunalens skriftliga frågor till parterna och deras svar på frågorna som inkom till tribunalens kansli den 13, den 16 och den 19 mars 2020,

följande

Dom [1]

Bakgrunden till tvisten

1 Den 15 november 2013 inkom intervenienten Simon Weinstein med en ansökan om registrering av EU-varumärke till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), i ändrad lydelse (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1)).

2 Det varumärke som registreringsansökan avsåg var ordkännetecknet MUSIKISS.

3 De varor och tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 35, 41 och 45 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar, för var och en av dessa klasser, följande beskrivningar:

– klass 35 ”Reklam (även via direktanslutning), speciellt annonser (för tredje man); personal- och lokaliseringstjänster, speciellt i sammanhang med musik eller för musikintresserade; detalj- och grosshandelstjänster (även via direktanslutning) för varor och tjänster inom musikområdet.”

– klass 41 ”Organisering, koordination och upplåtande av rekreationsevenemang; bokning av tillställningar; musikframföranden, sång, (kort-)filmer, radio- och tv-program och kultursändningar; reservering och förköp av evenemangsbiljetter; sammanställning, insamling, administration och tillhandahållande av data i samband med musik eller för musikintresserade (även via direktanslutning sökbara databaser eller via appar).”

– klass 45 ”Socialvård, nämligen förmedling av intressegemenskaper och bekantskap via sociala nätverk.”

1 Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

4 Varumärkesansökan offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 2014/036 av den 24 februari 2014.

5 Den 23 maj 2014 framställde klaganden Bauer Radio Ltd, med stöd av artikel 41 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 46 i förordning 2017/1001) en invändning mot registreringen av det sökta varumärket för de tjänster som avses i punkt 3 ovan.

6 Invändningen grundade sig på följande äldre varumärken:

– serien av sju figurmärken registrerade i Förenade kungariket, för vilka ansökningar gavs in den 24 augusti 2006 och som registrerades den 17 oktober 2008 under nummer 2430834, för bland annat ”sändningstjänster; radioutsändning, radio- och tv-sändningar”, i klass 38, och tjänsterna ”organisation, anordnande, produktion av shower, organiserande av tillställningar för kulturändamål och underhållning, radiounderhållning” i klass 41, som enligt överklagandenämnden hade varit föremål för verkligt bruk:

/

– ordmärket KISS, registrerat i Förenade kungariket, för vilket ansökan gavs in den 17 september 2013 och som registrerades den 28 februari 2014 under nummer 3022390, för varor och tjänster i klasserna 9 och 41 och motsvarar, för var och en av dessa klasser, följande beskrivning.

  – klass 9 ”Nedladdningsbara programvaru-applikationer; nedladdningsbara datorprogram för mobila enheter; nedladdningsbara datorprogram för telefoner och tabletter; gränssnitt för tillämpningsprogram.”

  – klass 41 ”Tillhandahållande av programvaru-applikationer via en webbplats; underhållningstjänster som tillhandahålls via en webbplats; radiounderhållningstjänster som tillhandahålls via en webbplats; tillhandahållande av information om idrotts-, kultur och underhållningsverksamhet via en programvaruapplikation; tillhandahållande av musik och musikunderhållning via en programvaruapplikation; radiounderhållningstjänster som är tillgängliga via en programvaruapplikation; organisation av tävlingar via en programvaruapplikation.”

7 Till stöd för invändningen hänvisade klaganden till de registreringshinder som avses i artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 2017/1001).

8 Klaganden gjorde gällande att de äldre varumärkena, som var registrerade i Förenade kungariket, hade särskiljningsförmåga och renommé för samtliga varor och tjänster som omfattas av dessa varumärken och att användningen av det sökta varumärket skulle dra otillbörlig fördel av och vara till förfång för nämnda varumärkes särskiljningsförmåga och renommé.

9 Genom beslut av den 17 januari 2017 biföll invändningsenheten delvis invändningen med stöd av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 och avslog registreringsansökan för följande tjänster:

– klass 35 ”Detalj- och grosshandelstjänster (även via direktanslutning) för varor och tjänster inom musikområdet.”

– klass 41 ”Organisering, koordination och upplåtande av rekreationsevenemang; bokning av tillställningar; musikframföranden, sång, (kort-)filmer, radio- och tv-program och kultursändningar; reservering och förköp av evenemangsbiljetter; sammanställning, insamling, administration och tillhandahållande av data i samband med musik eller för musikintresserade (även via direktanslutning sökbara databaser eller via appar).”

– klass 45 ”Socialvård, nämligen förmedling av intressegemenskaper och bekantskap via sociala nätverk.”

10 Invändningen avslogs och registreringsansökan beviljades för tjänsterna ”Reklam (även via direktanslutning), speciellt annonser (för tredje man); personal- och lokaliseringstjänster, speciellt i sammanhang med musik eller för musikintresserade” i klass 35.

11 Den 14 mars 2017 överklagade intervenienten invändningsenhetens beslut till EUIPO med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009 (nu artiklarna 66–71 i förordning 2017/1001).

12 Den 18 juli 2017 inkom klaganden med ett andrahandsyrkande med stöd av artikel 8.3 i kommissionens förordning (EG) nr 216/96 av den 5 februari 1996 om processordningen för överklagandenämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (EGT L 28, 1996, s. 11), mot invändningsenhetens beslut.

13 Genom beslut av den 14 mars 2018 (nedan kallat det överklagade beslutet) upphävde EUIPO:s första överklagandenämnd invändningsenhetens beslut och återförvisade ärendet ”för vidare handläggning enligt artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009”.

14 Vad gäller tillämpningen av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 fann överklagandenämnden att vissa av de tjänster som registreringsansökan avsåg skilde sig från de tjänster som det äldre ordmärket omfattade och att det därför inte kunde föreligga någon risk för förväxling med avseende på dessa tjänster. Invändningsenhetens beslut ogiltigförklarades således i den mån invändningsenheten hade funnit att tjänsterna liknade varandra. De tjänster som det sökta varumärket avsåg och avseende vilka nämnda beslut ogiltigförklarades var följande:

– klass 35 ”Detalj- och grosshandelstjänster (även via direktanslutning) för varor och tjänster inom musikområdet”;

– klass 45 ”Socialvård, nämligen förmedling av intressegemenskaper och bekantskap via sociala nätverk.”

15 Överklagandenämnden ansåg dessutom att tjänsterna ”[r]eklam (även via direktanslutning), speciellt annonser (för tredje man); personal- och lokaliseringstjänster, speciellt i sammanhang med musik eller för musikintresserade” i klass 35 som det sökta varumärket avsåg skilde sig från de tjänster som de äldre varumärkena omfattade. Klagandens andrahandsyrkande ogillades följaktligen med avseende på frågan huruvida de aktuella tjänsterna var av liknande slag.

16 Beträffade de ”detalj- och grosshandelstjänster (även via direktanslutning) för varor och tjänster inom musikområdet”, i klass 35 som det sökta varumärket avsåg, fann överklagandenämnden i punkt 51 i det angripna beslutet att dessa tjänster i ringa grad liknade klagandes tjänster i klass 41, som det äldre ordmärket omfattade.

17 I fråga om tjänsterna ”[o]rganisering, koordination och upplåtande av rekreationsevenemang; bokning av tillställningar; musikframföranden, sång, (kort-)filmer, radio- och tv-program och kultursändningar; reservering och förköp av evenemangsbiljetter; sammanställning, insamling, administration och tillhandahållande av data i samband med musik eller för musikintresserade (även via direktanslutning sökbara databaser eller via appar)”, i klass 41 som det sökta varumärket avsåg, fann överklagandenämnden att dessa var identiska eller väldigt lika de tjänster i klass 41 som det äldre ordmärket omfattade.

18 Överklagandenämnden fann även att tjänsterna ”sammanställning, insamling, administration och tillhandahållande av data avseende musik eller för musikintresserade (även via direktanslutning sökbara databaser eller via appar)”, som det sökta varumärket avsåg, liknade de tjänster i klass 41 som omfattades av serien äldre figurmärken för vilka verkligt bruk hade styrkts.

19 I fråga om tjänsterna ”[o]rganisering, koordination och upplåtande av rekreationsevenemang; bokning av tillställningar; musikframföranden, sång, (kort-)filmer, radio- och tv-program och kultursändningar; reservering och förköp av evenemangsbiljetter”, i klass 41 som det sökta varumärket avsåg, fann överklagandenämnden att dessa var identiska eller väldigt lika de tjänster i klass 41 som omfattades av serien äldre figurmärken för vilka verkligt bruk hade styrkts.

20 I fråga om risken för förväxling fann överklagandenämnden att graden av visuell och fonetisk likhet mellan de ifrågavarande kännetecknen var låg och att det inte kunde föreligga någon risk för förväxling ens med avseende på de tjänster som bedömdes vara identiska eller av liknande slag, i den mån de äldre varumärkena saknade renommé. Överklagandenämnden ogiltigförklarade följaktligen invändningsenhetens beslut, till den del den sistnämnda hade konstaterat att det förelåg en sådan risk för förväxling hos omsättningskretsen för identiska eller liknande tjänster, oberoende av dessa varumärkens eventuella renommé.

21 Mot bakgrund av dessa överväganden slog överklagandenämnden fast att invändningsenheten skulle göra en fullständig och ingående bedömning av risken för förväxling enligt artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, genom att pröva de äldre varumärkenas påstådda renommé mot bakgrund av all bevisning som ingetts till den enligt artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

22 Beträffande serien äldre figurmärken förde överklagandenämnden ett liknande resonemang och fann, i punkterna 81 och 82 i det överklagade beslutet, att ”graden av likhet mellan [dessa varumärken] och det sökta varumärket [var] ännu lägre”.

23 Enligt överklagandenämnden gjorde invändningsenheten dessutom fel när den bedömde att omsättningskretsen för de tjänster som invändningsenheten bedömt som olikartade i registreringsansökan och i specifikationerna för de äldre varumärkena inte var densamma. Den upphävde följaktligen invändningsenhetens beslut såvitt avsåg artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.

24 Överklagandenämnden preciserade slutligen, i punkt 114 i det överklagade beslutet, att ”eftersom ärendet [hade] återförvisats till invändningsenheten och ett slutligt beslut ännu inte [hade] fattats, [kan] detta beslut överklagas tillsammans med det beslut genom vilket invändningen slutligen avgörs”.

Parternas yrkanden

25 Klaganden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

– förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

26 I sin invändning om rättegångshinder har EUIPO yrkat att tribunalen ska

– avvisa talan, och

– förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

27 I sin svarsinlaga har EUIPO yrkat att tribunalen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Intervenienten har yrkat att tribunalen ska

– avvisa talan,

– i andra hand ogilla talan, och

– förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Inledande anmärkningar

29 Vid förhandlingen den 16 januari 2020 gjorde intervenienten gällande att invändningen mot registreringen av EU-varumärket MUSIKISS ska avvisas i den mån den grundade sig på äldre varumärken registrerade i Förenade kungariket för det fall Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland lämnar Europeiska unionen utan avtal, med motiveringen att dessa varumärken inte längre kommer att åtnjuta samma skydd och att talan vid tribunalen följaktligen kommer att förlora sitt föremål.

30 Efter Förenade kungarikets utträde ur unionen anmodade tribunalen parterna, såsom en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i tribunalens rättegångsregler, att yttra sig över tillämpningen av artikel 127 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 2020, s. 7) (nedan kallat utträdesavtalet), samt över tillämpningen av dom av den 29 november 2018, Alcohol Countermeasure Systems (International/EUIPO (C-340/17 P, ej publicerad, EU:C:2018:965) och dom av den 30 januari 2020, Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association (BROWNIE) (T-598/18, EU:T:2020:22).

31 Det ska i detta hänseende erinras om att utträdesavtalet, som innehåller närmare bestämmelser om Förenade kungarikets utträde ur unionen, trädde i kraft den 1 februari 2020. I avtalet föreskrivs en övergångsperiod från den 1 februari till den 31 december 2020, som kan förlängas en gång med högst ett eller två år (nedan kallad övergångsperioden).

32 I artikel 127 i utträdesavtalet föreskrivs att unionsrätten ska, om inte annat föreskrivs i nämnda avtal, fortsätta att var tillämplig på och i Förenade kungariket under övergångsperioden.

33 Härav följer, såsom parterna har medgett i sina skriftliga svar på åtgärderna för processledning, att förordning 2017/1001, i avsaknad av bestämmelser som föreskriver motsatsen i utträdesavtalet, fortsätter att vara tillämplig på varumärken registrerade i Förenade kungariket och att de äldre varumärken som registrerats av klaganden i denna stat följaktligen fortsätter att åtnjuta samma skydd som de skulle ha åtnjutit om Förenade kungariket inte hade lämnat unionen fram till övergångsperiodens utgång.

34 Denna slutsats bekräftas av att frågan om huruvida det föreligger ett relativt registreringshinder ska bedömas utifrån situationen vid tidpunkten för ingivandet av ansökan om registrering av det EU-varumärke mot vilken invändningen har framställts (dom av den 30 januari 2020, BROWNIE, T-598/18, EU:T:2020:22, punkt 19).

35 Den omständigheten att det äldre varumärket kan förlora sin ställning som ett i en medlemsstat registrerat varumärke vid en tidpunkt efter det att ansökan om registrering av det EU-varumärke mot vilken invändningen har framställts har getts in, bland annat till följd av den berörda medlemsstatens eventuella utträde ur unionen, saknar i princip betydelse för prövningen av denna invändning (dom av den 30 januari 2020, BROWNIE, T-598/18, EU:T:2020:22, punkt 19).

36 Härav följer att, vid tidpunkten för förevarande dom, Förenade kungarikets utträde ur unionen saknar inverkan på det skydd som de äldre varumärkena åtnjuter i egenskap av EU-varumärken. Dessa varumärken kan följaktligen fortfarande utgöra grund för en invändning mot registrering av det sökta varumärket.

37 Vad beträffar den fråga som intervenienten tog upp vid förhandlingen angående sökandens berättigade intresse av att få saken prövad efter Förenade kungarikets utträde ur unionen, ska det erinras om att det följer av fast rättspraxis att ett berättigat intresse av att få saken prövad förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den som har väckt den (se dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55 och där angiven rättspraxis). I förevarande fall och i än högre grad, med beaktande av utträdesavtalet, fortsätter Förenade kungarikets äldre varumärken att åtnjuta samma skydd fram till övergångsperiodens slut. Utträdet i fråga påverkar således inte det angripna beslutets rättsverkningar i förhållande till klaganden, vilket innebär att klaganden fortfarande har ett berättigat intresse av att få beslutet ogiltigförklarat.

38 Av det anförda följer att förevarande mål bibehåller sitt föremål trots Förenade kungarikets utträde ur unionen.

Huruvida överklagandet kan tas upp till prövning

39 EUIPO och intervenienten har framställt två invändningar om rättegångshinder. Den första avser artikel 66.2 i förordning 2017/1001 och en allmän förvaltningsrättslig princip enligt vilken endast beslut som uttrycker myndighetens slutliga ställningstagande kan överklagas. Den andra avser artikel 72.4 i samma förordning, enligt vilken ”[v]ar och en som är part i förfarandet vid överklagandenämnden ska ha rätt att överklaga ett beslut som gått denne emot”.

Angående invändningen om rättegångshinder enligt artikel 66.2 i förordning 2017/1001 och en allmän förvaltningsrättslig princip enligt vilken endast beslut som uttrycker administrationens slutliga ställningstagande kan överklagas

40 EUIPO har gjort gällande att det i artikel 66.2 i förordning 2017/1001 föreskrivs att ett beslut som inte avslutar handläggningen för någon part endast får överklagas i samband med att det slutliga beslutet överklagas, om det inte i beslutet föreskrivs att det får överklagas särskilt.

41 EUIPO och intervenienten anser att det överklagade beslutet inte avslutade handläggningen för klaganden och att det följaktligen inte uttrycker EUIPO:s slutliga ställningstagande avseende det sökta varumärket. Även om artikel 66.2 i förordning 2017/1001 som sådan inte avser överklaganden till tribunalen, ska den enligt EUIPO betraktas som ett uttryck för en allmän princip i unionens förvaltningsrätt, enligt vilken en administrativ rättsakt inte kan bli föremål för prövning om den är ett uttryck för ett administrativt EU-organs slutliga ställningstagande.

42 EUIPO och intervenienten har hävdat att invändningsenheten har haft möjlighet att, genom det överklagade beslutet, bedöma de äldre varumärkenas renommé och, på grundval härav, bedöma risken för förväxling mellan de motstående varumärkena, vilket innebär att klaganden, i förekommande fall, i ett första skede kan bestrida invändningsenhetens nya beslut vid överklagandenämnden och därefter överklaga överklagandenämndens beslut till tribunalen.

43 Det ska i detta hänseende, i likhet med vad EUIPO har medgett, konstateras att artikel 66.2 i förordning 2017/1001 inte avser förfaranden vid tribunalen, utan överklaganden som inges till EUIPO:s överklagandenämnder av beslut som fattats av EUIPO:s förstainstanser. Talan vid tribunalen mot överklagandenämndernas beslut omfattas däremot av artikel 72 i nämnda förordning. I motsats till vad EUIPO har gjort gällande kan frågan huruvida överklagandena av överklagandenämndernas beslut vid tribunalen kan tas upp till sakprövning följaktligen inte prövas mot bakgrund av artikel 66.2 i denna förordning (dom av den 16 april 2018, Polski Koncern Naftowy Orlen/EUIPO (Formen på en bensinstation), T-339/15–T-343/15, ej publicerad, EU:T:2018:192, punkt 28).

44 När det gäller EUIPO:s och intervenientens argument att det är en allmän princip i unionens förvaltningsrätt, att en administrativ rättsakt inte kan bli föremål för prövning om den inte är ett uttryck för ett administrativt EU-organs slutliga ståndpunkt, påpekas inledningsvis att en sådan allmän rättsprincip inte har erkänts av unionsdomstolen. Det är visserligen riktigt att en talan mot en förberedande rättsakt inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den inte riktar sig mot en rättsakt som ger uttryck för administrationens slutliga ställningstagande efter ett avslutat förfarande, men unionsdomstolen har redan slagit fast att en talan mot rättsakter som inte ger uttryck för administrationens slutliga ståndpunkt kan tas upp till sakprövning, när deras räckvidd för den som rättsakten riktar sig till motiverar att de inte betraktas som rent förberedande rättsakter. Vidare har det aldrig slagits fast att ett beslut av en överklagandenämnd ska betraktas som en förberedande rättsakt, även om nämnden i fråga, efter att ha upphävt ett beslut från invändningsenheten, återförvisar ärendet till denna enhet för prövning. Eftersom det i artikel 72 i förordning 2017/1001 föreskrivs att ”[b]eslut av överklagandenämnden i fråga om överklaganden får överklagas till tribunalen”, görs det nämligen ingen åtskillnad mellan dessa beslut beroende på om de utgör ett slutligt ställningstagande av EUIPO:s instanser eller inte.

45 Det framgår av artikel 71.2 i förordning 2017/1001 att om överklagandenämnden återförvisar ärendet för handläggning till den enhet som meddelat det överklagade beslutet, ska denna enhet vara bunden av den rättsliga bedömning som överklagandenämnden lagt till grund för sitt beslut, i den mån sakförhållandena är desamma (dom av den 16 april 2018, Formen på en bensinstation, T-339/15–T-343/15, ej publicerad, EU:T:2018:192, punkt 31). I förevarande fall följer härav att slutsatserna och skälen i det angripna beslutet vad gäller huruvida varorna och tjänsterna är av liknande slag, likheten mellan kännetecknen och risken för förväxling, i den mån de äldre varumärkena saknar renommé, utgör överklagandenämndens slutliga ställningstagande till dessa aspekter av tvisten, vilket är bindande för invändningsenheten som nu ska pröva varumärkenas eventuella renommé enligt artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009. Klaganden måste således kunna ifrågasätta överklagandenämndens slutgiltiga ställningstaganden utan att behöva invänta att handläggningen vid invändningsenheten fullföljs, för att överklaga det nya beslutet till överklagandenämnden och, i förekommande fall, därefter överklaga till tribunalen. Härav följer att den allmänna unionsrättsliga princip som EUIPO har åberopat, enligt vilken endast beslut som ger uttryck för myndighetens slutliga ståndpunkt kan överklagas, i vilket fall som helst inte läggas till grund för att avvisa förevarande talan.

46 Härav följer att denna invändning om rättegångshinder inte kan godtas.

Angående invändningen om rättegångshinder enligt artikel 72.4 i förordning 2017/1001

47 EUIPO och intervenienten har hävdat att klaganden inte har något berättigat intresse av att få det överklagade beslutet prövat, eftersom detta avgörande gör det möjligt för klaganden att få bifall på sin invändning med avseende på samtliga berörda tjänster, inklusive de tjänster som bedömts vara av annat slag, eftersom överklagandenämnden fann att risk för förväxling skulle kunna föreligga om de äldre varumärkena visar sig ha renommé, vilket följaktligen måste prövas av invändningsenheten för att ett slutligt beslut ska kunna fattas med stöd av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009. De har gjort gällande att det överklagade beslutet mot bakgrund härav inte kan anses ha gått klaganden emot, vilket innebär att en separat talan mot det överklagade beslutet inte kan tas upp till sakprövning i den mening som avses i artikel 72.4 i förordning 2017/1001, där det föreskrivs att var och en som varit part i förfarandet vid överklagandenämnden ska ha rätt att överklaga beslut till tribunalen som gått denne emot.

48 Det ska i detta hänseende påpekas att det följer av rättspraxis att en av parterna ska anses ha vunnit framgång med sitt överklagande till överklagandenämnden när nämnden i sitt beslut bifaller partens yrkande mot bakgrund av ett av registreringshindren eller ogiltighetsgrunderna eller, mer allmänt, mot bakgrund av endast en del av partens argument. Detta gäller även om överklagandenämnden underlåter att pröva övriga grunder och argument som åberopats av den parten, eller kommer fram till att överklagandet inte ska bifallas på dessa övriga grunder och argument (se dom av den 25 september 2015, Copernicus-Trademarks/Harmoniseringsbyrån – Bolloré (BLUECO), T-684/13, EU:T:2015:699, punkt 28 och där angiven rättspraxis).

49 Det framgår av punkt 110 i det överklagade beslutet att överklagandenämnden avslog sökandens andrahandsyrkande i syfte att bestrida bedömningen i invändningsenhetens beslut, att tjänsterna ”[r]eklam (även via direktanslutning), speciellt annonser (för tredje man); personal- och lokaliseringstjänster, speciellt i sammanhang med musik eller för musikintresserade” i klass 35, som avses med det sökta varumärket skiljde sig från de tjänster som de äldre varumärkena omfattade. Överklagandenämnden biföll därefter intervenientens klagomål, till den del denne hade yrkat att invändningsenhetens beslut skulle upphävas, och avslog klagandens andrahandsyrkande gällande frågan om huruvida tjänsterna var av liknande slag. Klaganden tappade således målet vid denna nämnd. Det ska vidare erinras om att beslutet från nämnda enhet, som överklagandenämnden delvis ogiltigförklarade, delvis innebar bifall till klagandens yrkanden såvitt avsåg invändningen mot registrering av det sökta varumärket för samtliga tjänster i klasserna 41 och 45 samt för vissa tjänster i klass 35, nämligen ”[d]etalj- och grosshandelstjänster (även via direktanslutning) för varor och tjänster inom musikområdet”.

50 Det ska dessutom konstateras att överklagandenämnden lämnade klagandens yrkanden utan bifall på flera punkter.

51 För det första underkände överklagandenämnden klagandens argument i fråga om huruvida tjänsterna var av liknande art och drog slutsatsen att vissa tjänster i klasserna 35 och 45 som avses med det sökta varumärket var av annan art än de tjänster som de äldre varumärkena omfattade (se punkterna 14 och 15 ovan).

52 För det andra fann överklagandenämnden – även det i motsats till vad klaganden där gjorde gällande – att graden av likhet mellan kännetecknen var låg för alla de tjänster som hade bedömts vara identiska eller av liknande slag, varför det inte kunde föreligga någon risk för förväxling i den mån de äldre varumärkena saknade renommé (se punkt 20 ovan). Under dessa omständigheter var klagandens rätt att invända mot registreringen av det sökta varumärket, enligt det angripna beslutet, helt beroende av att de äldre varumärkena hade renommé, på så sätt att det inte kan fastställas att det överklagade beslutet innebar bifall till klagandens yrkanden, särskilt som det ankommer på klaganden att bevisa renomméet vilket kan vara svårt att göra.

53 Härav följer att denna andra invändning om rättegångshinder inte kan godtas.

54 EUIPO:s och intervenientens invändningar om rättegångshinder ska således lämnas utan avseende.

[*utelämnas*]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Bauer Radio Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

Gervasoni Madise Frendo

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 23 september 2020.

Justitiesekreteraren
E. Coulon

Ordföranden